Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36639
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

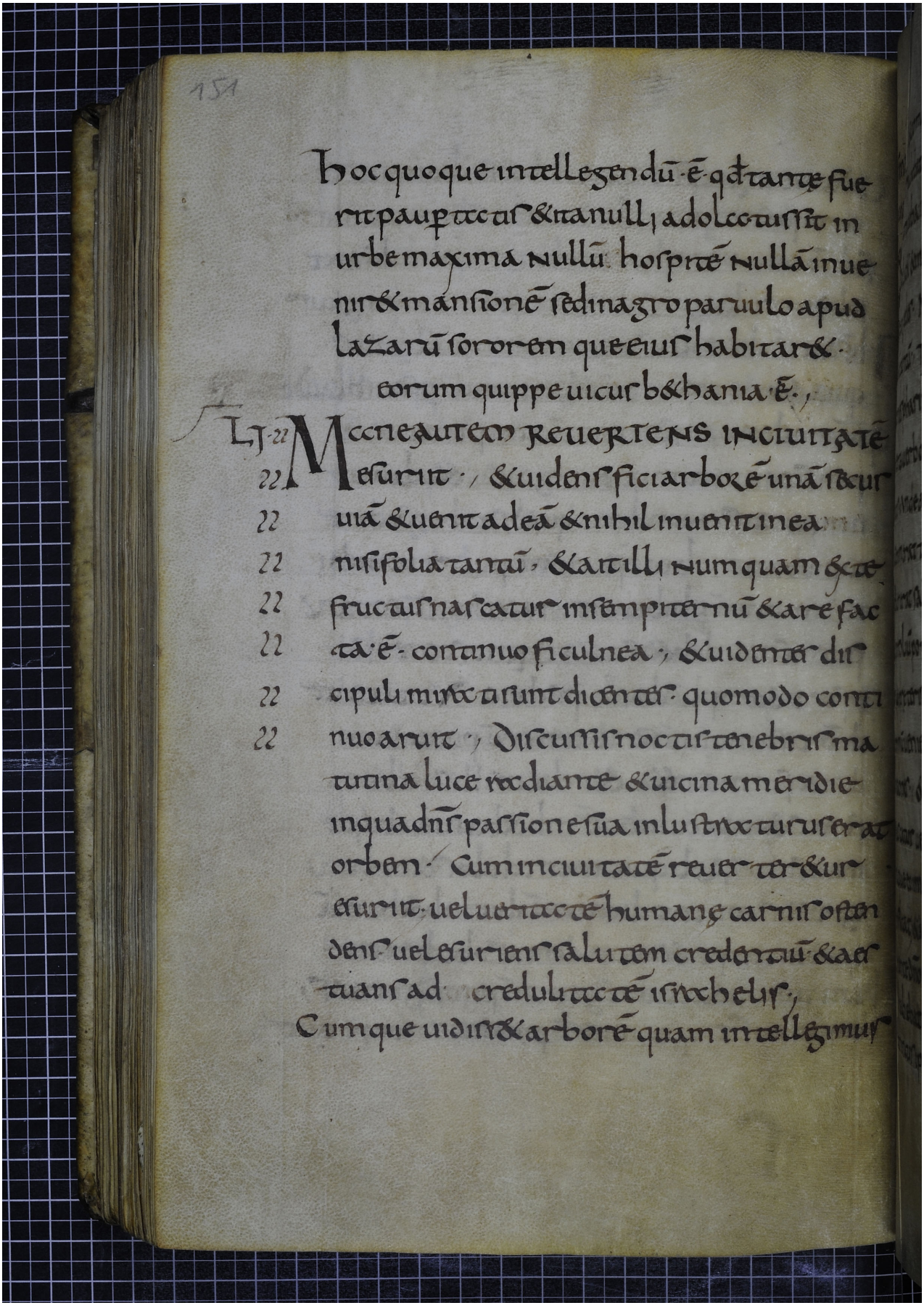

151

Hoc quoque intellegendū ē qđ tantę fue
rit paupertatis & ita nulli adolectus sit in
urbe maxima nullū hospitē nullā inue
nit & mansionē sed in agro paruulo apud
lazarū sororem que eius habitat &
eorum quippe uicus b&hania ē.

LI. Mccne autem reuertens in ciuitatē
esuriit. & uidens fici arborē unā secus
uiā & uenit ad eā & nihil inuenit in ea
nisi folia tantū. & ait illi numquam & te
fructus nascatur in sempiternū & are fac
ta ē continuo ficulnea. & uidentes dis
cipuli miracti sunt dicentes quomodo conti
nuo aruit. Discussis noctis tenebris ma
tutina luce rodiante & uicina meridie
in qua dn̄s passione sua inlustrocturus erat
orbem. Cum in ciuitatē reuertet & ur
esuriit. uel ueritatē humanę carnis osten
dens uel esuriens salutem credentiū & aes
tuans ad credulitatē israhelis.
Cumque uidisset arborē quam intellegimus